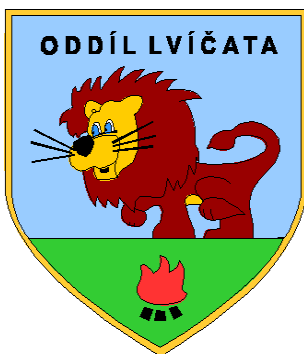

4 listy pro Lvíčata

Časopis
Lvícat a Pavoučků

ČÍSLO 7

ROČNÍK: XXXVI

VYDÁVÁ: vedení oddílu

Toto číslo vyšlo: 7. března 2023

*Pololetní výprava Lvícat
na hrad Helfenburk*

Přípravy na léto jsou v plném proudu

foto Kulik

Příprava dalšího tábora začíná prakticky vzápětí po skončení toho předchozího. To už se vedoucí baví o tom, co bude příští léto za celotáborovou hru, kdo a s kým ji připraví. V rámci oddílových Vánoc se pak schází vedoucí Lvičat, Pavoučků i všichni ostatní, kteří s dětmi přes rok přímo nepracují, a tady je již ona velká celotáborovka ve svých základech představena.

Dalším důležitým bodem je rozdávání přihlášek na tábor, které bylo zahájeno na schůzkách Pavoučků a Lvičat před jarními prázdninami a pokračovalo po jejich skončení. Na rozmyšlení, zda jet na náš tábor, máte prakticky dva měsíce. Nejpozdější termín odevzdání přihlášek je u Lvičat 24. dubna a u Pavoučků o den později, tedy 25. dubna.

Pro nováčky, a nejen pro ně, přidáme informaci, že velikou výhodou našeho tábora je skutečnost, že tam jede oddíl scházející se celoročně a že se tudíž děti vesměs navzájem znají, že děti znají vedoucí a vedoucí znají děti.

Největší část programu pokryje jako vždy celotáborová hra s názvem Pád do Σ Draconis, (Σ - čti sigma) která nás, jak již název prozrazuje, zavede na vesmírnou misi. Při této hře budou promíchány obě věkové skupiny, tedy Pavoučci se Lvičaty, a rozdělené do několika družstev.

Vedle oné velké hry bude dostatek prostoru na oddělený program, tedy zvlášť pro velké a budou zvlášť pro malé, takže si na své přijde každý jedinec.

Naše táborová základna je na řece Střele pod obcí Nebřeziny nedaleko města Plasy a jeho velkou výhodou je, že se k nám dá dostat pouze přes statek pana domácího, který nám louku, na které tábor pořádáme, pronajímá, nebo lesem po uzoučké stezce. Jak tábor vypadá a v jakém je prostředí, to ukazují dva snímky pořízené Kulikem minulý rok pomocí jeho dronu.

Hlavním vedoucím tábora bude Miroslav Vykydal - Bahňák, který přes rok vede Lvičata. Vzhledem k tomu, že instruktoři Lvičat Sebastián Rataj - Basti a Marie Bartušková - Pomněnka budou mít na starosti přípravu a organizaci celotáborové hry, budou u Lvičat krom této dvojice ještě Stanislav Lepič a Stanislav Kurhan. Pavoučci budou mít svoje vedoucí, kteří tuto družinu vedou i přes rok, což jsou Hanka Machová - Hanikulik, Kateřina Hvězdová - Bonbón, Václav Mach - Kulik a Daniel Vykydal - Klokan. Jako zdravotníci s námi pojedou opět Kryštof Růžička a Petra Vykydalová - Dumbo. O přípravu jídel se bude nově starat Libuše Bílá, což je maminka Petry Jankové, která jede opět jako táborová hospodářka.

Již na začátku května budeme vědět přesně, kdo z Pavoučků a kdo ze Lvičat se našeho letního táboření zúčastní. Pokud si někdo nepamatuje termín tábora, toho odkazujeme na poslední stránku našeho časopisu, kde v rubrice Schůzky, výpravy a další akce, tuto informaci najde.

Výprava na Helfenburk

Tradiční výprava na Helfenburk začala v netradiční den, ve čtvrtek 2. února. Sraz byl v 15:45. Bahňák měl drobné zpoždění, ale nijak zásadně velké, které by ohrozilo časový plán. Tumaj přivezl svůj vozík, kam jsme si dali batohy. Okolo šestnácté hodiny jsme posedali do aut a vyrazili jsme. Auta

řídili Bahňák, Hop a na výpomoc přijel i Tumaj. Tumaj původně neměl jet, ale nakonec ho bylo zapotřebí, protože se k původně jedoucím přidali Klokán a Domča.

Bahňákova posádka měla zastávku ve Šlapanicích, kam občas jezdíme na podzimní vícedenní výpravu. Přišli nás pozdravit i Bahňákovi rodiče. Jako první přijela na místo určení Tumajova posádka. V těsném v závěsu dorazil Hop a poslední Bahňák s jeho posádkou. Potom, co Bahňák přijel, tak jsme si rozdělili věci. Krabice s jídlem a jinými potřebnými věcmi byly v kárce, která připadla na Kvítka a Rybu. Následně, po přípravě na cestu, jsme se rozloučili s Tumajem, který odjel domů, a my jsme se vydali pod vedením Bastiho, Pomněnky a Klokana na Helfenburk. Bahňák s Hopem zůstali zabezpečit svá auta.

Anička, Tomáš, Klokán, Domča a Kvítek při první večeři na Helfenburku.

V hluboké zimní tmě jsme se vydali směrem k Helfenburku. Na cestu nám svítil velký měsíc. Zprvu jsme šli po cestě a abychom si zkrátili cestu, Basti rozhodl, že přejdeme přes pole. Po několika desítkách metrů jsme pocítili, jak nám ztěžkly nohy. Komplikovanější to bylo s kárkou. Opakovaně jsme museli na ni čekat, protože náklad byl moc těžký a kola se zarývala do zabláceného pole a chvílemi jsme koly doslova orali pole. Když jsme se v neděli vraceli domů, tak jsme viděli rýhy v poli, které tam po naší čtvrtěční cestě zůstaly.

Pohled do prostor podkroví srubu.

Helfenburk, a to město, moře. Tentokrát byla lehce obměněna. Ke klasickému jménu, městu, zvířeti, rostlině a věci přibyla geografie. Do geografie jsme měli doplňovat názvy vodních ploch, hor a pohoří, také byly uznávány jména ostrovů a souostroví. Konalo se jedenáct kol. Tuto hru vyhrál Kvítek s 440 body.

Po této hře jsme si šli vyčistit zuby a spát. Večerka byla jako na táboře, tedy v dvaadvacet hodin.

Do pátečního rána jsme se probudili do bílého dne. Byl to jenom malý poprašek, ale i to se počítá. Během dne sníh roztál. Skoro celý den prapršel, ale našlo se i pár přestávek.

K snídani jsme měli housky s marmeládou.

Hned po snídani jsme šli na chvíli ven. Program na výpravu měl Bahňák. Ten vymyslel krátkou etapovou hru o archeologiích. Pro tuto hru jsme se potřebovali nějak rozdělit. První etapa byla tedy jasná, vylosovat si tým, za který budeme hrát, a následně se najít v tom týmu. Vedoucí nám připnul na čepici jeden lístek, na který jsme ukázali. Samozřejmě jsme obsah toho lístku neviděli. Potom nás Bahňák rozmístil po hracím poli a hra mohla začít. Aby to nebylo tak jednoduché, tak jsme museli při této hře mlčet. Jen o chloupek vyhrál tým Slonů, do kterých patřili

Střihání, kdo bude začínat.

Ryba, Honza a Anna. Druzí skončili Tučňáci, do kterých patřili Kvítek, Týna a Johy, a jako poslední se dali dohromady Býci. V nich jsme mohli najít Tomáše, Matěje a Terku. V této disciplíně se nemohl účastnit tým vedoucích, protože by to bylo nespravedlivé, jelikož oni věděli, že budou spolu. Tým vedoucích se pojmenoval Klokani.

Domča sleduje Týnu, která sestavuje šifru.

známá hra aktivitu. Byla to velice táhlá hra, která nám zabrala většinu dopoledne a po svačině i kousek odpoledne. Zpočátku vedli vedoucí, kteří záměrně snižovali rychlost svého postupu tím, že si opakovaně brali pouze trojky. I přesto to vyhráli. Naše opakování znalostí bylo přerušeno nejoblíbenější částí dne, a to obědem.

Po obědě jsme museli umýt nádobí a jít pro vodu. Vybraní jedinci šli umýt nádobí a ostatní vyšli směrem ke studánce. Kvítek s Rybou vezli také kárku, abychom donesli co nejvíce vody. Kvítek s Rybou zjistili, že Bahňákovi zničili kárku, jelikož se jim povedlo utrhnout stojánek.

Po splnění úkolů jsme pokračovali dál v naší etapové hře. Vyšli jsme na naši archeologickou výpravu. V týmech jsme si svázali ruce a nohy. Ruce si svázali krajní členové týmu a zároveň si svázali nohy s prostředním členem. Náš úkol byl prostý, obejít v tomto divném chumlu hrad. Svázání bylo velice křehké. Proto jsme se museli v týmu pohybovat šetrně, i přesto mnohdy došlo k poškození pout, a to hned dvakrát v Rybově týmu. Celý tento závody vyhráli Tučňáci, o trochu horší byli Klokani, následovali Sloni a jako nejpomalejší tým se umístili Býci.

Postrach, Terka a Tomáš v závodech spoutaných.

Při aktivitách.

horní části srubu dohrát aktivitu. O pořadí rozhodlo až poslední kolo, které jednoznačně potvrdilo vítězství Klokánů, tedy vedoucích.

Po dohrání této zdlouhavé soutěže se servírovala večeře, kterou nám nakrájel Hop. Jednalo se o salám se sýrem a chlebem.

Další hra byla ve věži. Tato hra spočívala v tom, že se po schodech běhalo do trucovny a hledaly se papírky, které měly dohromady dát papír A4, na kterém byla šifra, kterou jsme měli vyluštit a říct Bahňákovi. Této soutěže se zúčastnil i tým vedoucích, který tuto hru vyhrál.

Po luštění šifry jsme se přesunuli do srubu kvůli nepříznivému počasí. V etapové hře jsme se přesunuli dějově trochu dál. Aby nás na cestě nic nepřekvapilo, museli jsme si zopakovat znalosti. Tuto etapu ztvárnila

Při této cestě jsme se podle etapové hry zranili. Myslím, že zkušenějším se právě v ten moment hlavou prohnala jedna myšlenka, a to je přenos raněného. Tato hra se ale nesla v jiné atmosféře. Nezranil se totiž jeden člen týmu, ale rovnou všichni. Jeden z týmu měl mít zavázané oči, druhý zafixovanou nohu, tak aby nemohl hýbat kolenem a ten třetí musel mít znehybněnou ruku. Tuto hru vyhráli skoro tradičně Klokani. Následovali Tučňáci, jako třetí doběhli Sloni a Býci doběhli poslední.

Přišel čas na svačinu. K svačině jsme dostali jogurt s rohlíkem. Hned po svačině jsme se odebrali do

Po dobré večeři jsme šli hrát Galaxy trucker. Byla to soutěž na dva večery. První večer jsme vytvořili tři skupiny po třech a hráli s námi vedoucí. Tento večer rozhodl o tom, v jakých skupinách budeme hrát již o body. O body se hrálo až sobotní večer.

Hra Galaxy trucker.

Poté, co jsme dohráli první kolo, jsme si šli vyčistit zuby a šli jsme spát.

Probudili jsme se do mrazivého rána. Náš první úkol po snídani bylo udělat skupinové foto. Sešli jsme se u dřevěného kola, kde toto foto mělo vzniknout. Původně jsme byli vevnitř kola (což je zachyceno na titulní stránce - pozn. red.), ale následně se rozhodlo, že se skupinová fotka udělá v ještě jedné sestavě, a to před kolem.

Tento den se hrály soutěže na jednotlivce, ovšem s výjimkou večerního programu, ale o tom až později.

Po skoro celý den se hrála soutěž, kterou znají ti zkušenější z Borůvky. Jednalo se o hledání lístečků s čísly v určitém prostoru. V našem případě se jednalo o prostor mezi věží a srubem. Cílem bylo najít co nejnižší číslo a co nejdříve, proto se vyplatilo taktizovat a vzít si například číslo čtyři a odevzdat jej Klokanovi jako první.

V průběhu dne jsme opakovaně opouštěli hrad, abychom si mohli zahrát nějakou soutěž, a při každém návratu jsme hledali lístečky. První soutěží mimo hrad bylo opisování čísel z čepice soupeře. Nejlepší spisovatelkou se stala Anna, druhým Ryba a bronzovou medaili by získal Kvítek

Druhou soutěží dne byl hod tenisákem k tenisáku. Na tuto soutěž se k nám přidal i Domča. První pozici opět obsadila Anna, druhý byl Honza a bronzovou medaili by opět získal Kvítek.

Poprvé za výpravu jsme vařili oběd venku na ohni. Vařili jsme charakteristické jídlo pro náš oddíl, a to špagety se špagetkou.

Vaříme oběd.

Potom, co jsme se najedli a umyli nádoby, jsme se odebrali do kruhu, kde nám vysvětlili pravidla šipkového běhu. Spočívalo to v tom, že jsme měli zodpovědět co nejvíce otázek správně a projít živou kontrolou, kterou dělal Basti. U Bastiho jsme měli vázat uzle, kterými byly zkracovačka a takzvaná autíčka. Běželi jsme kolem hradu. Na krásné první pozici se umístil Ryba, za ním Terka a bronz by získal již potřetí za tento den Kvítek.

Cesta na vyhlídkovou trasu.

Následovala v jednom ohledu podobná soutěž, jednalo se o běh z kopce do kopce. Dvakrát se běželo do kopce a jednou z kopce. V posledním kole se přidal i Basti. Jako první se umístil Ryba, o trochu pomalejší byl Kvítek a třetí skončil Tomáš.

Bahňák nás odvedl na vyhlídkovou trasu. Před tím, než jsme vyrazili od hradu, nám Bahňák řekl, ať se díváme kolem sebe. Na konci vyhlídkové trasy jsme si zavázali oči a zahráli jsme si letadýlka v mlze. Jako první dorazil k Bastimu Tomáš, poté Kvítek následován Rybou.

Následně jsme měli úkol se dostat co nejdříve k hradu a dotknout se Klokana, který se vydal napřed. Jako první se umístil Ryba a v těsném závěsu doběhl Kvítek, třetí pozici obsadil Tomáš.

Když jsme se vrátili z naší vycházky, dali jsme si svačinu. K svačině jsme měli buchtu. Hned co jsme dosvačili, šli jsme na věž podívat se na západ slunce. Nestihli jsme ho jenom o chloupek, ale i přesto byl výhled nádherný.

Západ slunce jsme sice nestihli, ale měsíc už byl na své cestě.

Potřebovali jsme dohrát Galaxy trucker, a proto jsme se vydali zpět do srubu, kde jsme ho dohráli. Tentokrát s námi nehráli vedoucí. První pozici obsadila Týna, stříbro by si odvezl Ryba a na třetím místě skončil Tomáš.

Přišel čas večere, k večeři jsme měli chléb s Májkou.

Po večeři jsme se oblékli teple na ven a šli jsme nejprve hrát minutovou honičku. Ten kdo měl "babu" měl svítící tyč. Tuto soutěž vyhrál Ryba, druhý skončil Kvítek a jako třetí skončila Anna.

Potom, co jsme dohráli minutovou honičku, odebrali jsme se na věž. Když jsme vyšli nahoru, museli jsme si zavřít oči a poslouchat Bahňáka, který nám vysvětloval pravidla soutěže, kterou budeme hrát. Jednalo se o poslední etapu. Byla to noční bojovka. První část byla dostat se co nejdříve k ohni, který rozdělali vedoucí, kteří již byli na určeném místě. Oheň byl zřetelně vidět z věže. Vydali jsme se směrem k němu. Jako první se k vedoucím dostali Sloni, druzí Tučňáci následováni Býky. Byla to ale pouze první část úkolu. Druhá část byla rozdělávat oheň a udržet ho po dobu pěti minut. Bylo nepříznivé počasí a oheň se špatně rozdělával. Pouze Tučňáci dokázali oheň rozdělávat na základních pět sirek a také jako jediní dokázali oheň udržet po dobu pěti minut, Slonům zhasl oheň těsně před časovým limitem. Sloni pak dokázali rozdělávat oheň až po přidavku sirek, tentokrát se jim už povedlo udržet oheň po dobu pěti minut. Býkům se tato soutěž vůbec nezdařila, protože nedokázali rozdělávat oheň. V poslední etapě skončili první Tučňáci, druzí Sloni a třetí na světě skončili Býci.

Odebrali jsme se na hrad, kde jsme si šli vyčistit zuby a spát.

Probudili jsme se do krásného rána. K snídani jsme měli mramorovanou bábovku.

Po snídani jsme si měli vzít kulivo a jít ven. Zahráli jsme si tradiční Helfenburskou koulovačku. Byli dva kapitáni Ryba a Basti. Hráli s námi i vedoucí. Žlutý tým se skládal z Bastiho, Kvítka, Honzy, Tomáše, Johy a Terky. V červeném týmu byl Ryba, Pomněnka, Klokán, Postrach, Anna a Týna. Rozhodlo se až v posledním kole, které probíhalo ve formě soubojů. Vítězství nakonec připadlo Bastiho týmu. Koulovali jsme se až do oběda.

Vydali jsme se udělat guláš s kolínky, byl to náš poslední oběd na této výpravě. Když jsme doobědvali, šli jsme si zabalit.

Vzadu jsou Ryba a Kvítek, pod nimi Pomněnka, Basti, Klokán, Tomáš, Postrach, Johanka, pod ní Terka, nad ní Anička, vedle ní Týna a Honza. Dole jsou Bahňák a Domča.

Po balení jsme vyšli ven zahrát si poslední dvě soutěže na této výpravě. Byly na družiny. První ze soutěží byl člunkový běh. Jako první se umístili Mufici, druzí Medvědi a třetí Ropáci.

A výpravu jsme uzavřeli další typickou soutěží na družiny, a to skoky do dálky. Zde opět vyhráli Mufici, druzí skončili Ropáci a třetí Medvědi.

Po odehrání těchto soutěží jsme šli uklidit do srubu. Vynosili jsme batohy ze srubu a zametli jsme ho. Před tím, než jsme vyrazili na cestu, jsme dostali svačinu a dopili čaj.

Rozloučili jsme se s Helfenburkem a odebrali jsme se k autům. Bahňák nás opět rozdělil mezi posádky aut a odjeli jsme domů. První na místo dorazila Tumajova posádka. Čekala tam asi deset minut, než dorazil Hop se svojí posádkou. Bahňákova posádka dorazila asi o tři minuty později než ta Hopova.

Tato výprava měla dva členy, kteří měli stejný počet bodů. Byl to Ryba a Kvítek, proto rozhodla poslední soutěž a tou bylo rozdělávání ohně, koulovačka a ani družinové hry totiž nebyly bodovány na jednotlivce. Proto vyhrál Kvítek se sto padesáti dvěma body.

Tato výprava se z našeho pohledu velice povedla. Až na jeden den nám vyšlo i krásné počasí.

Honza a Kvítek

Johanka a Anička při koulovačce.

Únorová výprava Pavoučků bez sněhu

Sobotní výpravu jsme zahájili jako vždy před rozdělovským kostelem. Počasí nám přálo, někdy na nás vysvitlo sluníčko, někdy se zamračilo a někdy prostě bylo jen schované na obloze.

Sešli jsme se v menším počtu - jen osm Pavoučků z osmnácti. Hanikulik odjela na hory, a tak nám přišel na pomoc hlavní vedoucí oddílu Bahňák. Čekala nás cesta pohádkami, ale než jsme mohli začít, přesunuli jsme se do lesa za zastávku Energie. Tam přímo pro nás bylo místo na náš začátek etapové hry.

Jak už jste si přečetli, čekala nás cesta pohádkami. Maková panenka a motýl Emanuel byli na procházce, ale najednou někdo vzal Emanuelovi klobouk z hlavy. Pavoučci měli za úkol ten klobouk najít a dát ho zpátky Emanuelovi. Jak vyplývá z etapovky, zahráli jsme si liščí oháňky ve dvojicích. Dvojice musí vytáhnout všem v poli šátky za co nejrychlejší čas. Předtím, než jsme začali, se našich osm statečných rozdělilo na skupiny ve dvojicích. Matěj a Ondra, Maf a Petr, Hugo a Artuš a nakonec sourozenecká dvojice Vojta a Viky. Tuto soutěž po dvou kolech vyhrála dvojice Petr a Kulik, který zcela obratně zastoupil stávkujícího Mafa.

Ondra a Matěj při hledání sluníčka.

Když na nás hezky vysvitlo sluníčko přes stromy, zahráli jsme si další část etapové hry. Stále jsme byli v pohádce Maková panenka a motýl Emanuel. Panenka a motýl najednou nic neviděli, protože před nimi vyrostla hustá tráva. Slyšeli, jak sluníčko volá o pomoc, a tak ho šli zachránit. Zahráli jsme si tedy letadla v mlze. Dvojice má zavázané oči a jdou za hlasem sluníčka. Kdo bude u sluníčka nejdřív, vyhraje. Tuto soutěž vyhrála sourozenecká dvojice Vojta a Viky.

Když už jsme šli okolo malé mýtiny, kde byla dlouhá stébla suché trávy, nemohli jsme toho

nevyužit, a tak jsme si zahráli držení stébel. Kdo nejdéle vydrží držet stéblo nataženou rukou, vyhraje. Byla to velice napínavá soutěž a nejdéle vydržel Artuš. Překvapivě mu ruka neupadla. Nám ostatním by po takové dlouhé době zřejmě i upadla.

Bob a Bobek byla naše další etapová hra. Bob a Bobek si takhle, jako každý den, vstali z klobouku a šli na procházku. Viděli pána, který potřeboval pomoci naložit bedny do lodě. Boba napadlo, že by na to nejlepší bylo použít kolečkové brusle, a tak jsme se i my rozhodli bedny do lodě nakládat. Naším úkolem bylo sbírat postupně tenisáky a položit je za cílovou čáru - tedy člunkový běh. V téhle soutěži vyhrála dvojice Vojta a Viky.

Držení stébla v natažené ruce.

Na oběd jsme se rozhodli jít už do klubovny, abychom byli v teple.

Než jsme si dali pauzu na oběd, zahráli jsme si turnaj každý s každým. Úkolem bylo shodit protihráčovi pingpongový míček ze lžice. Turnaj utekl jako voda a než jsme se nadáli, byl čas na oběd. Po obědě jsme si zahráli pár her jen tak pro zábavu - "kolik lidí přešlo přes místnost" a "poznej svého kamaráda".

Shazování míčku ze lžice.

Všichni znáte krtečka a jeho vysněné kalhoty s kapsami. Tak to přesně měly za úkol naše dvojice. Samozřejmě, že ne ušít. Stačilo jen sehnat písmenka od vedoucích. Každý z vedoucích měl tři písmenka ze slova, které označovalo věc potřebnou na ušití kalhot pro krtečka. Ten, který co nejrychleji získal všechna písmenka, vyhraje. Krtečkovy kalhoty nejrychleji "ušili" Hugo a Artuš.

Byli jsme už zahřátí, proto jsme se vydali zpátky ven. Tentokrát jsme si vyrazili na druhou stranu, než jsme šli ráno - za pátou základní školu do lesa, kde jsme si zahráli soutěž jednotlivců. Tam jsme museli odrazit tenisák od stromu co nejdále. Měli jsme tři pokusy a nejdále se dostal Hugo, jehož míček se dostal hodně daleko.

Byli jsme už zahřátí, proto jsme se vydali zpátky ven. Tentokrát jsme si vyrazili na druhou stranu, než jsme šli ráno - za pátou základní školu do lesa, kde jsme si zahráli soutěž jednotlivců. Tam jsme museli odrazit tenisák od stromu co nejdále. Měli jsme tři pokusy a nejdále se dostal Hugo, jehož míček se dostal hodně daleko.

Krtečkovi jsme ušili kalhoty, aby mohl dávat do kapsy své nářadí. Chtěl mít svoji zahrádku s květinami, ale moc se mu nedařilo. Proto jsme mu pomohli udělat co nejdelší koryto na přísun vody. Dvojice se vyrovnaly za čáru a po odstartování měly za úkol poskládat ze smrkových šišek nejdelšího hada, jak mohly. Bohužel když se někde šišky nedotýkaly, šiškový had se měřil pouze do první mezery. To se stalo jedné ze čtyř dvojic, která by jinak i vyhrála. Tuto soutěž vyhrála dvojice Hugo a Artuš.

Stavby „hada“ ze šišek.

Během celého dne jsme hráli desítku. Což je dětmi velmi oblíbená mini soutěž. Jeden z vedoucích řekne nahlas číslo nad deset a pak do vysloveného čísla začne od jedničky počítat, přičemž se děti musí urychleně, hlava nehlava, nohy nenohy, poschovávat po lese. Vedoucí je pak musejí hledat z cesty. Nebojte, nikoho jsme tam nenechali. Vyplnili jsme nějaký čas desítkou a zahráli si naši předposlední etapovku.

Víla Amálka šla pomoci zachránit srnku před puškou myslivce. Srneče jsme pomohli do bezpečí. Soutěž spočívala v tom, že Pavoučci, ti oddíloví, ne ti osminoží, museli dostat velký míč za

cílovou čáru. Ovšem jen tím, že míč trefovali jednotlivými tenisáky tak, aby se míč postupně dostal do cíle. Oba členové dvojice se museli pravidelně střídat. Srnku dostali do bezpečí nejrychleji opět Hugo a Artuš.

Když jsme obešli les, dostali jsme se ke hřišti. Těsně před ním jsme si ještě zasoutěžili naši poslední etapovou hru. Křemílek a Vochumírka žili v lese jenom pod listím, a protože si nedokázali postavit domeček, kam by se schovali před zimou, museli jsme jim přispěchat na pomoc. Každá dvojice musela postavit co nejvyšší hranici z klacků. Jak to vypadá, hranice není jistě nutné popisovat. Nejvíce postavených pater měla dvojice Huga a Artuše.

Blížil se nám konec sobotní výpravy a Pavoučci si zahráli poslední hru. Protože program na výpravu sestavila Bonbón, tak si děti zahrály doslova bonbónový petang. Místo klasického prasátka, které je součástí petangu a jde o normální kuličku, ke které se musí hodit petangové koule co nejbližší, použila Bonbón bonbón. Kdo se trefil nejbližší, bonbón - ne Bonbóna - si mohl vzít a házel další. Bylo dost přebonbónováno.

Vzadu stojí vedoucí, Kulik, Bonbón, Klokan a Bahňák. V přední řadě jsou Maf, Vojdan, Artuš, Hugo, Viky, Matěj, Ondra a Petr.

Byl čas se vrátit zpět ke kostelu, kde nás již vyhlíželi rodiče. Byla to krásná zimní výprava, kterou v jednotlivcích vyhrál Vojdan. Pohádkovou cestu vyhrála sourozenecká dvojice Viky a Vojdan.

Bonbón

Bodování Lvíčat - únor

V průběhu měsíce února si připsalo hned sedm Lvíčat sto procentní účast, což je více než polovina všech členů. Na druhou stranu to nebylo až tak složité, protože jsme měli pouze tři schůzky a jednu výpravu, tu vícedenní na Helfenburk. Jedno pondělí nám pak ubraly jarní prázdniny. A kdože to přišel na všechny zmíněné akce? Terka, Anička, Týna, Johanka, Honza, Kvítek a Tomáš.

Prvenství v doování jednotlivců si v lednu připsal na svoje konto Kvítek, který tak zaznamenal nejlepší umístění v tomto oddílovém roce. Základem tohoto úspěchu byla dozajista Kvítkova sto procentní účast na všech akcích, zejména pak na vícedenní výpravě, kde bodování vyhrál. V celoroce se pak Kvítek posunul z páté na čtvrtou příčku, když se dostal před Terku, na kterou má aktuálně náskok dvaceti osmi bodů.

Anička zopakovala svůj úspěch z ledna, když i v únoru vybojovala skvělou druhou příčku za daný měsíc. V celkovém průběžném pořadí zůstává rovněž druhá a od svého bratra Honzy, který je třetí, se pak vzdálila na rozdíl šedesáti tří bodů. Jak to všechno dopadne, to se teprve uvidí. Máme před sebou ještě čtyři měsíce oddílového roku a tábor.

Kája sice nebyla na pololetní výpravě, ale protože byla se školou na ozdravném pobytu na horách, dostala za tuto akci body podle svého průměrného umístění. Upřímně, i kdyby ztratila Kvítkem a Rybou dosažených sto padesát dva bodů z této akce, v celkovém průběžném pořadí by zůstala na prvním místě, kde má náskok, dá se říci, jednoho měsíce.

Honza podruhé za sebou skončil těsně pod pomyslnými stupni vítězů, tentokrát s devatenáctibodovou ztrátou. V celkovém průběžném pořadí se ale stále drží na třetím místě, kam se k němu nebezpečně přiblížil Kvítek na rozdíl pouhých šestnácti bodů. Dá se tedy předpokládat ještě velký boj mezi touto dvojicí.

Johanka v únorovém bodování jednotlivců zaznamenala jeden z lepších výsledků, když obsadila pátou příčku. A protože její výsledky jsou do jisté míry vyrovnané, drží se v celkovém průběžném pořadí již delší dobu v polovině tabulky celoročku, kde je teď již druhý měsíc za sebou šestá.

Šesté místo hodnocení jednotlivců za únor si připsala Týna, které chybělo pouze šest bodů k tomu, aby skončila o jednu příčku lépe. Na druhou stranu jen pět bodů za ní skončila sedmá Terka. Týna zůstává v celoročku na sedmé příčce a osmému Rybovi se vzdálila na rozdíl padesáti dvou bodů.

Terka potvrdila jakési pravidlo, že jeden měsíc skončí v bodování na medailovém místě a druhý někde v polovině mezi všemi zúčastněnými. Ten výkyv dolů zaznamenala právě nyní v únoru, když skončila na sedmé příčce. V celkovém průběžném pořadí ji to stálo čtvrté místo, když se před ní dostal vítěz únorového bodování Kvítek.

Tomáš zůstal věrný osmému místu, kterého v tomto oddílovém roce dosáhl již potřetí, a je to jeho nejlepší umístění. Předtím byl dvakrát devátý a jednou až dvanáctý. V celkovém průběžném pořadí se ale dokázal v průběhu února vyšvihnout o jednu příčku výš z desátého na deváté místo.

Ryba na nás zdá se zanevřel. Jak jinak si vysvětlit, že byl v únoru přítomen pouze na vícedenní pololetní výpravě a nezúčastnil se ani jedné schůzky. Proč, to pořádně nevíme. V celkovém průběžném pořadí mu to ale nijak neuškodilo a on zůstává na osmém místě, ovšem s tím, že se k němu někteří přiblížili na nevelký bodový rozdíl.

Postrach v únoru ze svého pohledu skončil vcelku dobře, když obsadil desáté místo. Navíc devátý Ryba měl jen o sedm bodů více než on. A protože Áňa v právě hodnoceném měsíci skončila poslední s téměř sedmdesátibodovou ztrátou na Postracha, podařilo se tomuto chlapci v celkovém průběžném pořadí Áňu předhonit, takže je aktuálně na jedenácté příčce.

Kryštof byl v době naší pololetní výpravy na horách s rodinou a podle doposud platných pravidel, která od příštího oddílového roku

budou upravena, jak jsme o tom informovali v minulém čísle Čtyř listů pro Lvičata, dostal pouze deset bodů za omluvenou neúčast. V důsledku toho Kryštof za únor obsadil až jedenácté místo a v celoročku klesl o jeden stupeň níž na desáté.

Áňa byla rovněž v době naší únorové výpravy s rodinou, takže stejně jako Kryštof přišla o hodně bodů. Bohužel to znamenalo v měsíčním hodnocení poslední příčku, na kterou se tak propadla i v celkovém průběžném pořadí.

Únor 2023

1. Kvítek	299
2. Anička	277
3. Kája	269
4. Honza	250
5. Johanka	232
6. Týna	224
7. Terka	219
8. Tomáš	195
9. Ryba	177
10. Postrach	170
11. Kryštof	114
12. Áňa	103

Celoroček 2022 – 2023

1. Kája	(1)	1887
2. Anička	(2)	1653 -234
3. Honza	(3)	1590 -63
4. Kvítek	(5)	1574 -16
5. Terka	(4)	1546 -28
6. Johanka	(6)	1432 -114
7. Týna	(7)	1348 -114
8. Ryba	(8)	1266 -52
9. Tomáš	(10)	1235 -31
10. Kryštof	(9)	1184 -51
11. Postrach	(12)	996 -86
12. Áňa	(11)	933 -63

Bodování Pavoučků za únor

Viky, Artuš, Matěj, Ondra, Hugo a Vojdan, to je šestice těch, kteří byli v únoru na všech akcích,

kteře jsme pro Pavoučky ten měsíc připravili. Konkrétně to byly tři schůzky a jedna výprava. O jednu další schůzku nás připravily jarní prázdniny. Zmíněná šestice se tak stala dalšími držiteli losu naší Loterie Pavoučků, kterou obdrží každý Pavouček, jenž přijde na všechny akce toho kterého měsíce.

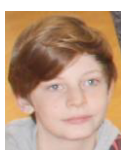
Naplno se již do naší činnosti zapojila obě nová děvčata, tedy Julie a Johanka, které se zatím v bodování nijak neprosadily, mimo jiné i proto, že nebyly na výpravě, čímž přišly o hodně bodů.

V únorovém bodování jednotlivců hned dva Pavoučci dosáhli svého nejlepšího umístění nejen v tomto oddílovém roce, ale i od příchodu do naší družiny.

Jako první překvapivého, ale zaslouženého výsledku dosáhla Viky, která doposud v tomto oddílovém roce končila zpravidla až ve druhé desítce všech hodnocených, jen v lednu dosáhla jednociferného čísla, když skončila sedmá. Nicméně přišel únor roku 2023 a Viky bodování vyhrála. Zaslouženě! Na první únorové schůzce byla nejlepší, na výpravě čtvrtá a následně na dalších dvou schůzkách třetí. A protože ostatní tak nějak lavírovali, pomohli Viky k historickému úspěchu. Blahopřejeme. V celkovém průběžném pořadí Viky zatím zůstala na čtrnácté příčce, ovšem jen proto, že se před ni dostala obě nová děvčata Julča a Johanka, která do začátku dostala průměr bodů všech Pavoučků.

Druhé místo v bodování Pavoučků za únor získal Hugo, který tak vylepšil svůj více než tři roky starý osobní rekord, když tentokrát skončil o příčku výš než tehdy v prosinci roku 2019. Nedá mi to, abych nepoukázal na skutečnost, že k tomu, aby bodování vyhrál, scházely pouhé tři body. V celoroce se Hugo při velké vyrovnanosti všech Pavoučků vyšvihl z devátého na páté místo, což je největší únorový posun vpřed ze všech členů družiny.

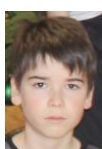
Vojdan již počtvrté za sebou stanul na pomyslných stupních vítězů, to když v únoru skončil na třetím místě. Pro něj nebylo důležité, že se před ním umístili Viky a Hugo, ale že on skončil lépe než Artuš. Ten i nadále vede celkové průběžné pořadí a Vojdan se k němu opět o něco málo přiblížil, z čehož vyplývá, že je stále druhý.

Artuš si oproti lednu v bodování o jednu příčku polepšil, když skončil jako čtvrtý v pořadí. Co je hodně důležité, podruhé za sebou ztratil jistý počet bodů oproti Vojdanovi, který ho tak v celkovém průběžném pořadí pomaloučku dohání. Bodový rozdíl mezi nimi je v současnosti rovných třicet bodů.

Sofie byla z počátku února nemocná, ale body dostávala podle pravidel, tedy podle svého průměrného umístění. Když se jí připočetly body, které pak vybojovala na dvou schůzkách, vyšlo z toho velice pěkné páté místo. V celkovém pořadí Sofie zůstává stále na čtvrtém místě, ale ke třetímu Petrovi se přiblížila na rozdíl jediného bodu.

Ondra kdyby v únoru získal o bod více, mohl skončit v bodování o jednu příčku lépe, kdyby měl navíc čtyři body, mohl být čtvrtý. Takhle se stalo, že je šestý, což ale není špatné umístění, zvláště když se v celoroce posunul z osmého na sedmé místo. I tady pak zaostává pouze o sedm bodů za Mačem a Hugem, kteří mají shodný počet bodů.

Petr skončil v lednovém bodování na sedmém místě, což je jeden ze slabších výsledků, který mu ale v celkovém průběžném pořadí zatím neškodil, protože zůstává na úžasném třetím místě. Pravda je i to, že na druhého Vojdana ztrácí již sto třicet bodů a na doposud vedoucího Artuše ještě o třicet bodů více. Co je aktuálně důležitější, je skutečnost, že se k Petrovi přiblížila Sofie na rozdíl jediného bodu.

Tea po dlouhé době skončila v první polovině tabulky bodování za daný měsíc, v tomto případě za únor, když si připsala pěkné osmé místo. Na co je potřeba poukázat, je skutečnost, že se díky tomu v celkovém průběžném pořadí dokázala vyhoupnout z jedenáctého až na deváté místo, čímž se i v tomto případě dostala do první poloviny tabulky. Nicméně si toto děvče musí uvědomit, že Rost'a je za ní se ztrátou jediného bodu, Filip jich ztrácí čtrnáct a Julča devatenáct. Stačí tedy málo, a Tea se může znovu o dost propadnout. Co z toho vyplývá? Že

pokud nechce spadnout opět do druhé poloviny tabulky, musí se snažit!

Devátou příčku v únorovém bodování obsadil Mač, který se tak vešel ještě do první poloviny tabulky. Ve druhé tabulce, v celkovém průběžném pořadí, zůstal šestý, když přeskočil Fandu, ale naopak před něj se dostal Hugo, který má stejně bodů jako on. Aktuálně sedmý Ondra ztrácí na Mače pouhých sedm bodů a osmý Fanda bodů sedmnáct.

Matěj byl v únoru poprvé od příchodu do Pavoučků přítomen na všech akcích této družiny v daném období a i díky tomu skončil v hodnocení na slušném desátém místě. Lépe na tom byl pouze jednou, a to v listopadu, kdy skončil dokonce osmý. Bohužel jeho ostatní výsledky nebyly nijak dobré, takže je Matěj v celkovém průběžném pořadí na sedmnáctém místě, kam se zdánlivě propadl z patnáctého, ale to pouze v důsledku toho, že obě nová děvčata dostala bodový základ podle průměru všech Pavoučků. Je fakt, že Matěj ztrácí už hodně bodů na to, aby poskočil někam výš, ale protože je v naší družině první rok, berme to, jako že se všechno teprve učí a příští oddílový rok to může být již úplně jinak.

Filip bohužel znovu nemohl přijít na všechny akce, které jsme pro Pavoučky v únoru připravili, když dvě ze čtyř musel vynechat kvůli nemoci. Pravdou je, že v obou případech dostal body podle svého průměrného umístění, k tomu přidal to, co vybojoval na zbylých dvou schůzkách, a vyšlo z toho jedenácté místo. V celkovém průběžném pořadí klesl o jedno místo níže, když jej na jedenáctou příčku „poslala“ jeho kamarádka Tea, která ho do našeho oddílu přivedla.

A máme tady první z nováčků, Julii, která skončila ve svém prvním bodování na dvanáctém místě. Je jasné, že tohle děvče asi nebude v bodování hned patřit k těm nejlepším. Musí totiž nejprve všechno u Pavoučků poznat a uvědomit si, že třeba účast na výpravě jí může přinést celkem dost bodů. Julča totiž na naší únorové výpravě chyběla. Škoda. Dá se tu získat hodně bodů, ale hlavně, je to den plný soutěží a her. Nakonec si může o pět stránek dopředu v tomto časopise přečíst, co všechno se na naší únorové výpravě odehrálo. V celkovém průběžném pořadí je Julie dvanáctá a nedělí ji mnoho bodů od těch o něco lépe umístěných.

Jeden jediný bod dělil Domču od lepšího umístění v bodování za únor tohoto roku. Na druhou stranu, jeden jediný bod za ním skončil méně úspěšný Fanda. V obou případech jde o zářnou ukázkou toho, co každý jeden získaný či ztracený bod může znamenat. Domča si připsal třinácté místo za měsíc a v celoroce sklouzl na šestnácté. To, že spadl ze třinácté příčky, není zcela přesné, protože se před něj dostala obě nově příchozí děvčata.

Fanda bohužel vynechal únorovou výpravu, čímž přišel o hodně bodů, které mu v součtu za celý měsíc scházejí. Přitom kdyby v některé ze soutěží získal dva body navíc, mohl být o dvě místa výš. V celkovém průběžném pořadí to Fandu stálo hned tři příčky, když spadl z velice pěkného pátého místa na osmé. Nicméně k návratu na ono páté místo mu chybí jenom sedmnáct bodů. Inu, vyrovnanost některých Pavoučků je opravdu minimální.

Rost'a po dvou úspěšných měsících, kdy skončil v bodování jednotlivců na třetím a na čtvrtém místě, podobný výsledek v únoru již nezopakoval. Nepřišel totiž na výpravu,

Únor 2023		Celoroč 2022 – 2023	
1. Viky	223	1. Artuš (1)	1691
2. Hugo	221	2. Vojdan (2)	1661 -30
3. Vojdan	213	3. Petr (3)	1531 -130
4. Artuš	206	4. Sofie (4)	1530 -1
5. Sofie	203	5. Hugo (9)	1467 -63
6. Ondra	202	6. Mač (6)	1467 0
7. Petr	187	7. Ondra (8)	1460 -7
8. Tea	181	8. Fanda (5)	1450 -10
9. Mač	172	9. Tea (11)	1400 -50
10. Matěj	169	10. Rost'a (7)	1399 -1
11. Filip	160	11. Filip (10)	1386 -13
12. Julča	141	12. Julča (-)	1381 -5
13. Domča	140	13. Johanka (-)	1338 -43
14. Fanda	139	14. Viky (14)	1337 -1
15. Rost'a	133	15. Dorka (12)	1330 -7
16. Maf	126	16. Domča (13)	1302 -28
17. Dorka	118	17. Matěj (15)	1111 -191
18. Johanka	112	18. Maf (16)	963 -148

čímž se ošidil o spoustu bodů a ty mu na konci měsíce chyběly. I ten nejméně úspěšný tam získal čtyřicet sedm bodů. Tak se stalo, že Rost'a tentokrát skončil až na patnáctém místě, což je jeho nejslabší výsledek od příchodu do Pavoučků. V celkovém průběžném pořadí pak klesl ze sedmé až na desátou příčku.

Maf byl sice na únorové výpravě, takže oproti těm, kteří nepřišli, body získal, ale bohužel to tentokrát stačilo pouze na šestnáctou příčku. Musíme ale brát v potaz, že Maf je nováček, navíc jeden z nejmladších, a tak se musí mezi Pavoučky zorientovat a třeba už příští oddílový rok bude všechno jinak. V tomto oddílovém roce je Maf v tabulce celkového bodování zcela poslední.

Dorka v únoru vynechala výpravu, kde ostatní nasbírali vyšší desítky bodů. Vezměme si, že by měla kupříkladu šedesát bodů navíc. To by se vklínila mezi Teu a Mače na devátou příčku. Jenže: kdyby... Nestalo se a Dorka si v únoru připsala nejslabší výsledek tohoto oddílového roku. V průběžném celkovém pořadí pak klesla z dvanáctého na patnácté místo, nicméně aby poskočila o dvě příčky nahoru, k tomu jí schází pouhých osm bodů.

Johanka přišla do Pavoučků spolu s Julčou před měsícem a zjevně se nestačila rozkoukat. Bohužel vynechala výpravu, čímž přišla o hodně bodů. V době poslední schůzky byla nemocná, ale tam dostala body podle svého průměrného pořadí, což zatím nebylo kdovíjak dobré. A tak se stalo, že tato dívka skončila v únorovém hodnocení jednotlivců na posledním místě. Co jí doporučuji? Nevzdávat to a pokusit se hned další měsíc být třeba jen o málo lepší. K tomu je ovšem zapotřebí přijít, pokud to jen trochu jde, na všechny akce, které pro Pavoučky pořádáme.

Družiny Lvíčat – únor

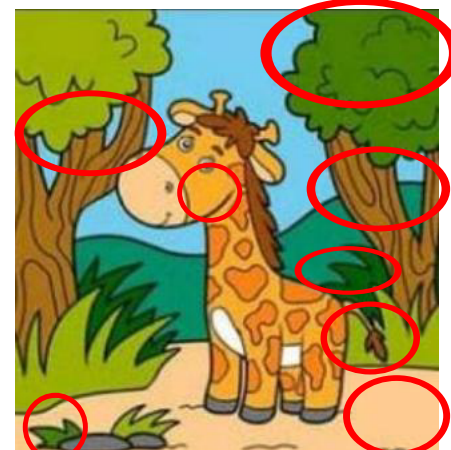
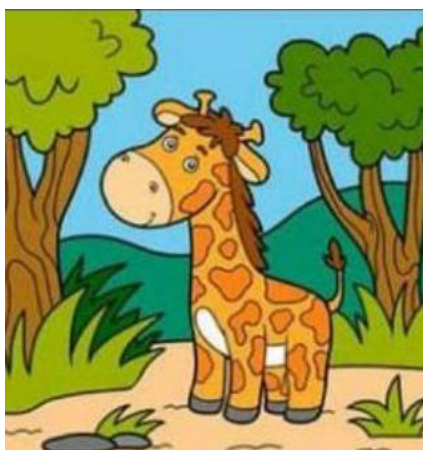
Soutěž družin Lvíčat má před sebou ještě téměř čtyři měsíce. Ono totiž toto bodování končí zpravidla před závěrečnou vícedenní výpravou, konanou v červnu. Proč to tu zdůrazňujeme? Protože zatím je ještě dostatek času s pořadím mezi družinami něco udělat.

Jak družiny dopadly v únoru a jak jsou na tom celkově, ukazují naše tabulky, ke kterým není třeba zvláštního komentáře.

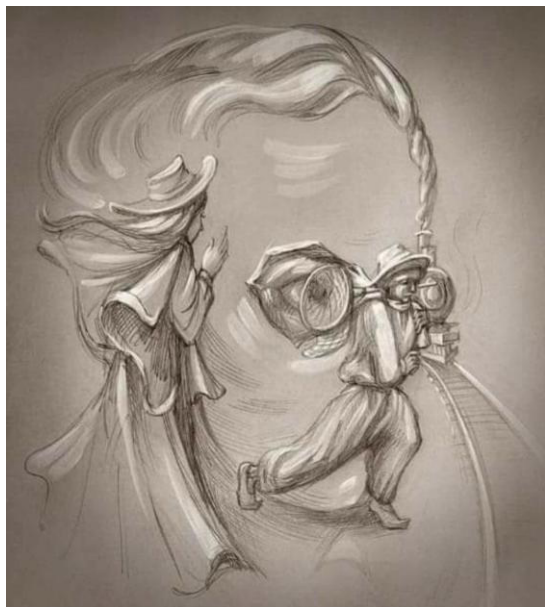
<u>Únor</u>		<u>Průběžné pořadí</u>
1. Mufici	72	1. Ropáci (1) 382
2. Ropáci	67	2. Mufici (2) 350
3. Medvědi	56	3. Medvědi (3) 289

Hádanka

V předešlém čísle našeho oddílového časopisu Čtyři listy pro Lvíčata jsme pro vás připravili v rubrice hádanky dva zdánlivě stejné obrázky, nicméně na nich bylo celkem osm rozdílů. Pro každého z vás byly v klubovně připraveny kartičky se zmíněnými obrázky, které jste si klidně mohli odnést i domů, a tam rozdílů najít a zakroužkovat. Úkol to nebyl složitý, o čemž opět svědčí značné množství vašich odpovědí - můžeme-li to tak nazvat. Pokud se vám nepodařilo najít všechny rozdílů, nabízíme vám ony obrázky znovu i se zakreslenými rozdílů. Vy, kteří jste všechny rozdílů našli, si teď můžete vše ještě jednou připomenout.

Na první pohled se zdá, že zde na obrázku vpravo je hlava muže s knírem. Jenže ten obrázek se skládá hned z několika malých obrázků. Zadívejte se na ten obraz pozorně a pokuste se najít, co všechno tam je. My v redakci jsme jich našli šest. Za splněný úkol budeme považovat, pokud dokážete najít alespoň tři.

Obrázek tentokrát nebudeme tisknout pro každého zájemce. Odpovědi od vás tedy očekáváme na standardních lístečcích, kam napíšete, že jste tam třeba našli květinu. Ta tam není. Jde o příklad.

Vaše odpovědi očekáváme od Lvíčat nejpozději v pondělí 27. března a u Pavoučků o den později 28. března 2023.

Za jakoukoli odpověď vás čeká deset bodů do hodnocení jednotlivců a všichni, kdo najdou alespoň oněch požadovaných pět obrázků, ti se dostanou do slosování o sladkou odměnu. Losování proběhnou na bodovacích schůzkách jak Lvíčat, tak Pavoučků.

STATUTÁRNÍ MĚSTO KLADNO
podporuje činnost oddílu Lvíčata

Schůzky, výpravy a další akce:

BŘEZEN 2023

Pondělí 6. března – 1396. schůzka Lvíčat

Úterý 7. března – 870. schůzka Pavoučků

Sobota 11. března – 186. výprava Pavoučků

Pondělí 13. března – 1397. schůzka Lvíčat

Úterý 14. března – 871. schůzka Pavoučků

Sobota 18. března – 429. výprava Lvíčat

Pondělí 20. března – 1398. schůzka Lvíčat

Úterý 21. března – 872. schůzka Pavoučků

Pondělí 27. března – 1399. schůzka Lvíčat

Úterý 28. března – 873. schůzka Pavoučků

DUBEN 2023

Pondělí 3. duben – 1400. schůzka Lvíčat

Úterý 4. dubna – 874. schůzka Pavoučků

Úterý 11. dubna – 875. schůzka Pavoučků

Pondělí 17. duben – 1401. schůzka Lvíčat

Úterý 18. dubna – 876. schůzka Pavoučků

Sobota 22. dubna 2023 – společná výprava Lvíčat (430) a Pavoučků (187)

Pondělí 24. duben – 1402. schůzka Lvíčat

Úterý 25. dubna – 877. schůzka Pavoučků

DŮLEŽITÉ AKCE V KVĚTKU 2023

Sobota 13. května – 188. výprava Pavoučků – s rodiči

Sobota 20. května – 431. výprava Lvíčat

Pátek 26. až neděle 28. května – brigáda na Borůvce – PRO DOSPĚLÉ A LVÍČATA

TÁBOR 2023

Středa 5. (státní svátek) až pátek 21. července 2023

Změny termínů všech akcí jsou vyhrazeny!